

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio VIII. An semper, & quomodo teneatur Rescriptum executioni
demandare is cui dirigitur à Papâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

SECTO IX.

Quid requiratur, ut Rescripta executioni mandari possint, & quomodo ea debeant adimpleri?

I. Per susceptionem Mandati, non dicitur quis eo uti. In VI. De Procuratorib. Cap. Is, qui. LIB. I. TIT. XIX. Cap. 3.

II. Ei, qui Litteras impetravit à Superiori, non profunt, priusquam Delegato fuerint assignatae. De Appellationibus. Cap. Ut debitus. LIB. II. DECR. TIT. XXVII. Cap. 59. med.

III. Si intrá certum tempus lis decidenda committitur, ex tunc, terminus incipit currere, cum Judices contigerit Litteras receperisse. De Appell. Cap. Super eo. §. ult. LIB. II. DECR. TIT. XXVIII. Cap. 12.

IV. In Litteris Citatoriis Rescriptum Apostolicum inferi debet, ut, eo viso, deliberare valeat is, qui ab altero convenitur. De Dilationibus. Cap. Præterea. GLOSSA colligit. LIB. II. DECR. TIT. VIII. Cap. 2. init.

V. Authentica ipsa atque Originalia Rescripta, non Exempla eorum, insinuari oportet. CAUSA XXV. QUEST. II. Cap. 16. Dicenti.

VI. Hæc est intentio Pontificis, ut de omnibus Articulis, qui in Commissione ponuntur, Justitia suum consequatur effectum. De Appellationibus. Cap. Secund. §. In quo. init. LIB. II. DECR. TIT. XXVIII. Cap. 41.

VII. Data Litterarum Gratia diligentius attendi debet. De Rescript. Cap. Eam te. §. Penult. quod. init.

VIII. Cū tempore, quo Littera ipsa data fuerunt, Quis est de Capitulo, postea in Episcopum consecratus, debet Mandatum Capitulo datum exequi. ibid.

IX. Cū duo mandantur principaliter, non sufficit, unum sine altero adimpleri. De Restitutione Spoliatorum. Cap. Pisani. GLOSSA colligit. Verbo alterum ad modum. LIB. II. DECR. TIT. XIII. Cap. 19. Quod est ultimum.

X. Quando in Rescripto plura narrantur, quæ diversos operantur effectus, non sufficit Impetranti unum ex iis solum probare ad utrumque effectum consequendum. De Rescript. Cap. Olim. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 25.

XI. Sicut nolumus injusta præcipere; sic cū justa præcipimus, volumus efficaciter exaudiri. De Rescriptis. Cap. Constitutus in integ. fin. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 19.

XII. Qui à Delegato Mandatum recipit, v. g. ad excommunicandum aliquem, non intellecta, quæ esse potest, contentione inter Judices de Jurisdictione, debet illud humiliter executioni demandare. ibid. Cap. Cū contingat. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 24.

XIII. Si contrarium postea Mandatum ab aliis Judicibus, putâ ad absolvendum recipit, debet Copias Mandatorum Apostolicorum postulare, ea que examinare, nûm Posterioris revocet Prior. ibid.

XIV. Quod si expresse noscatur revocare Prior, Secundum Mandatum haud dubiè executioni demandare debet, secùs, si non revocat aut saltem de eo sit dubitandi locus. ibid.

XV. Per hoc tamen nullam sibi debet jurisdictionem attribuere Is, cui Mandatum dirigitur. idid. De Rescriptis. Cap. Cū contingit. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 24.

XVI. Forma Mandati exactâ diligentia observari debet; processusque contrâ hujusmodi formam factus, inanis atque irritus decerni debet. De Rescriptis. Cap. Cū delecta. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 22.

XVII. Man-

XVIII. Propter dolum & fraudem eorum qui ut Rescriptum Apostolicum cludant ad alias Personas res suas controversas transferunt; Rescriptum ex tenditur ad eos, de quibus mentio facta non fuit, & per illud conveniri possunt. De alienatione Judicij mutandi Casu. Cap. Ex quorundam. cum GLOSSA. LIB. I. DECR. TIT. XLIII. Cap. 11. Alienatores fraudulentos exhibent, suntque fraudis participes, si litis Consilii fuerunt.

XIX. Per Rescriptum impetratum contrâ Violentum, putâ eum, qui violenter aliquam Ecclesiam occupavit, conveniri potest is, qui ei succedit in vitium; sive, qui similiter sine titulo ingressus est, ut sub eisdem Judicibus negotium terminetur. De Judicis. Cap. LIB. II. DECR. TIT. I. Cap. 11.

XX. De similibus idem ferendum judicium, Cap. 2. de Translat.

SECTO VIII.

An semper, & Quomodo teneatur Rescriptum executioni demandare Is, cui dirigitur à Papâ.

I. IS, cui Mandatum à Papa dirigitur, debet vel illud executioni demandare, vel quare non possit, rationabilem causam reddere. De Rescript. Cap. Si quand. LIB. I. TIT. III. Cap. 5. Idem docet. C. 10. ejusdem Tit.

II. Gravissimè arguendus, est qui Mandatum Apostolicum exequi subterfugit aut contemnit. De Officio & Potest. Judicis Deleg. Cap. Prudentiam. LIB. I. DECR. TIT. XXIX. Cap. 21. §. Adjicimus.

III. Äquanimiter suffinet Papa, Mandatum suum executioni non mandari, si subsit ratio non adimplendi. De Prabendis & Dignit. Cap. Cū teneamus. 6.

IV. Non debet aliquo prætextu impediri, aut differti Mandatum Apostolicum. In VI. De Officio & Potest. Jud. Delegati. Cap. Statuimus. §. Idem. LIB. I. TIT. XIV. Cap. 13.

V. Quod non possit aliquis Mandatum-exequi, intelligitur vel de potentia de Jure, vel de Facto vel tam de Jure, quam de Facto. De Rescriptis. Cap. Sciscitatus. init. Colligitur. LIB. I. DECR. TIT. III. Cap. 13.

VI. Impotentia de Jure est, si Aliquem legitimo impedimento detentum esse constiterit. ibid. §. Nos vero.

VII. Impotentia de Facto est, si constiterit, eum inevitabilis Necesitatis articulo impediri. ibid.

VIII. Ille, qui tantummodo non vult, hæc impossibilitatis interpretatione non valet aliquatenus excusari. ibid. §. Nec enim. fn. Quandoque tamen, in favorem Impetrantium permittitur Collegis, ut exculantur, alii nolentibus. ibid.

GONZALEZ in C. 5. De Rescriptis. n. 6. notat, quod in Rescripto subintelligitur conditio, nisi subsit justa causa supersedendi ab executione. n. 7. Excipit ab obedientia Legislatori debitâ Casum, in quo injustum expreſſe precipit, hancque exceptionem adducte Legibus Autorumque Testimonii, probat. N. 8. Obicit sibi C. 28. De Officio Delegati. §. Quia vero, ubi de Executore Sententie à Delegato late, hæc leguntur: *Etsi sciat Sententiam injustam, exequi nihilominus tenetur eandem*, allatique variis solutionibus concludit, quod illi liceat in modo & debeat ab executione abstinere, si probabiliter magnum scandalum timeatur. Adde quod ex C. 14. De Rescriptis colligitur, nelle Papam, ut, si quod injustum Mandatum per inadvertitiam, nimisque occupationes dederit, executioni mandetur, cum in illo hæc dicat INNOCENTIUS III. Sicut Nolumus injusta præcipere, sic volumus efficaciter exaudiri. Insinuat ergo nelle audiri, cum injusta præcipit.